

ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΣΤΗ ΓΛΩΣΣΑ

Δ' ΤΑΞΗ

1.) Γράψε τις φράσεις κάνοντας έκθλιψη αφαίρεση και αποκοπή όπου μπορούν να γίνουν:

Από τα κόκαλα βγαλμένη.

Πού είσαι και σε γύρευα;

Μέσα στη θάλασσα, μέσα από τα κύματα.

2.) Να συμπληρώσετε τις προτάσεις με την κατάλληλη αυτοπαθή αντωνυμία.

- Είναι πολύ εγωιστής. Τον νοιάζει μόνο ο
- Να προσέχεις τον Κάνει κρύο έξω.
- Στον καθρέφτη βλέπω τον
- Όταν τρώμε πολλά φρούτα και λαχανικά, κάνουμε πολύ καλό στον
- Ο παππούς ξαναβρήκε μόλις γύρισε στο χωριό.
- Αγάπα τον πλησίον σου όπως
- Ο γιατρός της είπε να φροντίζει περισσότερο

3.) Να βάλεις κόμμα (,) όπου χρειάζεται στις παρακάτω προτάσεις.

- Ο Χάρης είναι ένα έξυπνο ζωηρό χαρούμενο αγόρι.
- Ο πατέρας κλαδεύει τα δέντρα η μητέρα σκουπίζει τα παιδιά διαβάζουν.
- Το κλίμα ήταν υγρό βροχερό όχι πολύ ζεστό όχι πολύ παγωμένο άσπατο.

4.) Να γράψεις τα παρακάτω ουσιαστικά στην ίδια πτώση του άλλου αριθμού:

η ζωγραφιά	→	οι ζωγραφιές
τις φορές	→	
οι τριανταφυλλιές	→	
των μαμάδων	→	
την ομορφιά	→	

5.) Να συμπληρώσεις τον παρακάτω πίνακα:

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ		
ΟΡΙΣΤΙΚΗ		
Ενεστώτας	Παρατατικός	Εξακολουθητικός Μέλλοντας
εύχομαι		
λούζομαι		
δροσιζομαι		
μοιράζομαι		
κρατιέμαι		
λυπάμαι		

Τα Χριστούγεννα της ασημόφυλλης ελιάς

Ριζωμένη στην πλαγιά ενός βουνού, ζούσε κάποτε μια μεγαλόκορμη ελιά. Τα πυκνά κλαριά της ήταν πάντοτε γεμάτα φυλλαράκια γκριζοπράσινα, φρέσκα και γυαλιστερά, που φάνταζαν ασημένια νύχτα μέρα, πότε με το φως του ήλιου, πότε με το φως του φεγγαριού. Άνοιξη και καλοκαίρι χάριζε τη σκιά της σε όσους την αποζητούσαν. Το φθινόπωρο, σαν όλες τις ελιές, ετοίμαζε καρπούς κι άφηνε όποιον την πλησίαζε να τους μαζεύει. Το χειμώνα κρατούσε συντροφιά στα γύρω δέντρα και πιότερο σε όσα έχαναν τα φύλλα τους κι έδειχναν λυπημένα με τα κλαριά γυμνά – όπως η λεύκα, η βελανιδιά, ο πλάτανος και η μουριά.

- Όταν έρθει ο καιρός, θα ξαναβγάλουν φύλλα τα κλαριά σας, τους μιλούσε με αγάπη και τους έδινε κουράγιο. Δίχως φύλλα, νιώθετε μεγάλη στενοχώρια, το καταλαβαίνω και λυπάμαι με τη λύπη σας. Μακάρι να μπορούσα να σας δώσω λίγα απ' τα δικά μου, που ποτέ δεν πέφτουν, μα δε γίνεται... Οι ρίζες σας ωστόσο είναι γερές, όπως και οι δικές μου. Αυτές πάντα θα σας στηρίζουν και θα σας δίνουν δύναμη, μην το ξεχνάτε! Κάντε υπομονή λοιπόν!

- Έχεις χρυσή καρδιά κι ας δείχνουνε τα φύλλα σου ασημένια, φιλενάδα μου ελιά, της απαντούσε η λεύκα. Και μόνο η καλή σου η κουβέντα μας αρκεί για να ξεχνάμε τον καημό μας.

- Είσαι η καλύτερή μας φίλη, τη βεβαίωνε και η βελανιδιά. Πάντα πονάς και νοιάζεσαι για κάθε διπλανό σου.

- Είσαι γεμάτη αγάπη κι απλόχερα τη δίνεις σε όσους τη χρειάζονται, συμπλήρωνε κι ο πλάτανος.

- Είσαι πολύτιμο κι ευλογημένο δέντρο, ξέρεις στ' αλήθεια να παρηγορείς, μουρμούριζε από κοντά και η μουριά.

- Όλα τα δέντρα είναι ευλογημένα και όλα είναι πολύτιμα, καθένα για τις χάρες του, της απαντούσε η ελιά. Από καρδιάς, ωστόσο, σας ευχαριστώ για τα καλά σας λόγια. Νιώθω χαρά μεγάλη που σας έχω δίπλα μου κι είμαστε φίλοι αληθινοί.